

- אלו בנינו של יעקב, זכו - עולמים. לא זכו - יורדים. בו - בשביבו, בו - כשיש לו מעלה, יש להם. אמר רבי יצחק, כל שרי האמות היו עולמים או יורדים בשביב זה. כשיש לו מעלה - יורדים שרי האמות. כשיש לו ירידה - עולמים. והכל תלוי בبنינו של יעקב. אמר רבי יהודה בר שלום, אין טוב בר שלום, אין טוב ואין רע בא לעולמים אלא בשביב בנו של יעקב.

הגמון אחד בא לרבי אבהו ואמיר: יש לכטש את כל העולמים עליכם כמו על הארץ הזה, להאביר אתכם מן העולם בשעה אחת. האמה הזו אין עובדת לרובונה, בתוכו (דברים י) ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה. אם היא סוטה, כל העולמים יאבד בשביבה? אמר לו והרי אתם עושים אומת שסתטה ולא תלך בדרך קשרה. אמר לו, חטאיכם הם העושים לעוזר אותנה. אמר רבי יהודה, יפה אמר אותו הגמון.

שנו רבותינו, (בראשית כח) והנה סולם מאב ארץ - זהו בית עולמים. וראשו מגיע השמיימה - זהו שבותך (שםות ט) מכון לשכתח פעלתך. איך הוא ראש? זהו ציון, שם השכינה והכרכובים וקדש הקדשים. אמר רבי אבא, סולם זה סיני, שבונתנה תורה, ושם נגלו מרכבותיו של הקדוש ברוך הוא.

רבי בא בשם רבי יהנן אמר, עוד יש להספכילד בפסוק זה כבראשונה, (שיר השירים ז) במגדל דroid צוארך בניי למלפנות, שהרי שנינו, אמר רבי שמעון אמר רבי זירא, כל זמן שיש ישראל היה עוסקים בתורה, בית המקדש היה קיים. וזה שבותך במגדל מגדל, צוארך בניי. מהו צוארך, זה בית

זכו, יורדים. בו: בשבילו. בו: בPsiש לו מעלה. יש להם.

אמר רבי יצחק, כל שרי האמות או יורדים בשביב זה. כPsiש לו מעלה, יורדים שרי האמות. Psiש לו ירידה, עולמים. והכל תלוי בبنינו של יעקב. אמר רבי יהודה בר שלום, אין טוב ואין רע בא לעולמים, אלא בשביב בנו של יעקב.

הגמון אחד בא לרבי אבהו, ואמיר, אית לאחכנג'א כל עלמא עלייכו, בעל האי גובא, לאובדא לכזן מן עלמא בשעתא חדא. אומחה דא היא לא פלחא למארה, כתיב (דברים יא) ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה. אי היא סטיא, כל עלמא ייבדר בגינה. אמר ליה, זה אaton עבדין לה דתסטי ולא תהך באורתא דכשרא. אמר ליה חובתכון עבדין לאתערא לנו. אמר רבי יהודה שפיר קאמיר ההוא הגמון.

הנו רבנן, והנה סולם מאב ארצאה, זהו בית עולמים. וראשו מגיע השמיימה, הדא הוא דכתיב (שמות ט י) מכון לשכתח פעלתך. איך הוא ראש ריאשו, זהו ציון, שם השכינה והכרכובים, וקדש הקדשים. אמר רבי אבא, סולם זה סיני, שבו ניתנה תורה, ושם נגלו מרכבותיו של הקדוש ברוך הוא.

רבי בא בשם ר' יוחנן אמר, עוד אית לאסתפלא בהאי קרא כדקדmitta, (שה"ש ז) במגדל דוד צוארך בניי לתלפיות, הדא תנינן, אמר רבי שמעון אמר רבי זירא, כל זמן שיש ישראל היה עוסקים בתורה, בית המקדש היה קיים, בית המקדש בניי. אי מגדים תורה, בהאי דוד צוארך בניי. מהו צוארך, זה בית מגדל,

דריד צווארך בניי. אם מגדלים תורה באוטו מגדל - צווארך בני. מהו צווארך? זה בית המקדש. זהו שבחותיך (בראשית מה) ויפל על צוاري בנימין אחיו ויבק. מלמד שבחה על מקדש ראשון ועל מקדש שני.

אמר רבי יצחק, מהו מגדל? אלא מה מגדל דוד מגדל חזק, אף הפתיעקים בתורה ארכין חזק ובנין חזק. ר' פנחוס אמר, מגדל דוד היה מתגדל בתורה דוד - מה דוד היה מתגדל בתורה יותר מפל בני דורו, אך הפתיעקים בתורה ושליא יתבטלו ממנה.

מה דוד היה עוסק בתורה ליליה ויום, אך ארכין האדם להחטף בתורה ליליה ויום, ובעוד שיתעסכו בה ויתגדרו בה - במגדל דוד הצואר בני בנין חזק ונדרול.

ואם לאו, אף הפגן פלי עליון, אלו אף שנים שניים שהיו בגולות, והדבר פלוי אם יגאלו בו ואם לאו. זכו בתורה - יגאלו באף שנים. לא זכו - כל שלטי הגבורים, אמר רבי פנחום, כל שלטי הגבורים ישתחבו בהם, ולאחר כן יגאלו.

מכאן אמר רבי בא, והנה סולם מצב ארץ - וזה בית עולם, מצב ארץ - וזה בית עולם, הנאכ בbenigno, בשבייל אותו העוסקון בתורה הארץ. והוא שגיא השםימה - שהמקדש הוא במעלה גדולה על כל העולמות. והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו - אלו כהני שרת.

רבי אליעזר אומר, על שהוא מבוון בגדיר ירושלים של מעלה. ואותם הושומרים ירושלים של מעלה, הם שומרים ירושלים של מטה. משקע עלים וירדים.

מה מעלה יותר יש בו? אמר רבי אליעזר, זה שבחותוב והנה ה' נאכ עליון. כמו שנאמר הhalim

המקדש. הרא הוא דכתיב, (בראשית מה יד) ויפל על צוاري בנימין אחיו ויבק, מלמד שבחה על מקדש ראשון ועל מקדש שני.

אמר רבי (דף לו ע"א) יצחק, מהו מגדל. אלא מה מגדל דוד, מגדל חזק, אף הפתיעקים בתורה, ארכין חזק, יבנין חזק. ר' פנחום אמר, מגדל דוד, מה דוד היה מתגדל בתורה יותר מכל בני דורו, אך הפתיעקים בתורה, ארכין להתגדל בתורה, ושלוא יתבטלו ממנה.

מה דוד היה עוסק בתורה ליליה ויום, אך ארכין האדם להחטף בתורה ליליה ויום, ובעוד שיתעסכו בה, ויתגדרו בה, במגדל דוד הצואר בניין חזק ונדרול.

ואם לאו, אף הפגן תלוי עליון, אלו אלף שנים שהיו בגולות, והדבר תלוי אם יגאלו בו ואם זכו בתורה, יגאלו באף שנים. לא זכו, כל שלטי הגבורים ישתחבו בהם, ולאחר מכן יגאלו.

מכאן אמר רבי בא, והנה סולם מצב ארץ, זהו בית עולם, הנאכ בbenigno, בשבייל אופן העוסקון בתורה הארץ. וראשו מגיע השמיימה, שהמקדש הוא במעלה גדולה, על כל העולם. והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו, אלו כהני שרת.

ר' אליעזר אומר, על שהוא מבוון בגדיר ירושלים של מעלה. ואותם הושומרים ירושלים של מעלה, הם שומרים ירושלים של מטה. משמע, עלים וירדים.

מה מעלה יותר יש בו? אמר רבי אליעזר, זה שבחותוב והנה ה' נאכ עליון. כמה דעת אמר דכתיב והנה ה' נאכ עליון. כמו דאת אמר מה מעלה יותר יש בו?

(הילהם קמ"א) אם ה' לא ישמר עיר שוא שקר שומר. והיינו שפטותם והנה ה' נאכ עליו, להיות שומר על אוטם השומרים.

מהו עליו? אמר רבי אלעזר, לשמרה. כמו שנאמר (ירמיה לט) ועיניך שם עליו. כך (מלכים-א ט) והיו עיני ולבי שם כל הימים. ולעתיד לבא עתיד הקדוש ברוך הוא לחזור לירושלים, ולהיות חומה לשמרה, כמו שנאמר (כירה ט) ואני אהיה לך נאם ה' חומה אש סביב ולבבך אהיה בתוכה. הארץ אשר אתה שכוב עלייה. אמר רבי יצחק, מלמד ש侃פל לו ארץ ישראל. אמר רבי יהודה, בית המקדש מפש היה, ועלו נtabשר, ועלו היה שכוב. ממש מע שפטותם וישבם במקומם ההוא.

אמר רבי יהודה, מן השלשהabbo לא נתבשר אחד מהם על בית המקדש, אלא יעקב, שהוא שלישי מן האבות. וכנגד אלו השלשה: ישি, דוד, שלמה. שלמה שהוא השלישי בנו. אמר רבי יהודה, יעקב שהוא השלישי בנו, נתבשר על שלמה, שהוא השלישי, שבינהו. זה וזה אהוב נשים, וזה אהוב נשים. זה עוזם בתמו, וזה לא עוזם בתמו, שפטותם (מלכים-א ט) והוא לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו.

רבי יוסי פתח, (הילהם מה) יפה נוף משוש פל הארץ הר ציון ירפתני אפונן קריית מלך רב. יפה נוף, זהו ירושלים, שהואiah (שהיה) (משלי טז) מתוק לנפש ומרפאה לעצם, כמו שנאמר (שיר השירים ח) נפתח תפנה שפטותיה.

אמר רבי יהודה, ארץ מצרים, כל יפי שבת, נוף ומחנחות הין. נוף היה המשבח מבלם, שהיתה בשלוש מאות ותשעים וחמש פכיםיטין של יפי. ואיזון גדרלה

(הילהם קמ"א) אם ה' לא ישמר עיר שוא שקר שומר. והיינו דכתיב, והנה ה' נצבר עליו. להיות שומר על אותו השומרים.

מהו עליו. אמר רבי אלעזר, לשמרה. במא דאת אמר, (ירמיה לט ט) ועיניך שם עליו. כך (מ"א ט ג) ויהי עיני ולבי שם כל הימים. ולעתיד לבא עתיד הקדוש ברוך הוא לחזור לירושלים, ולהיות חומה לשמרה. במא דאת אמר, (כירה ב ט) ואני אהיה לך נאם ה' חומה אש סביב ולבבך אהיה בתוכה.

הארץ אשר אתה שכוב עלייה. אמר רבי יצחק, מלמד ש侃פל לו ארץ ישראל. אמר רבי יהודה, בית המקדש מפש היה, ועלו נtabשר, ועלו היה שכוב. ממש מע דכתיב ויישב במקומות הנהו.

אמר רבי יהודה, מן השלשהabbo לא נתבשר אחד מהם על בית המקדש, אלא יעקב, שהוא שלישי מן האבות. וכנגד אלו השלשה: ישি, דוד, שלמה. שלמה שהוא השלישי בנו.

אמר רבי יהודה, יעקב שהוא השלישי בנו, על שלמה, שהוא השלישי, שבינהו. זה אהוב נשים, וזה אהוב נשים. זה עוזם בתמו, וזה לא עוזם בתמו, דכתיב (מ"א יא ד) ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו.

ר' יוסי פתח, (הילהם מה) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירפתני אפונן קריית מלך רב. יפה נוף, זה ירושלים, שהואiah (שהיה) (משלי טז) מתוק לנפש ומרפאה לעצם. במא דאת אמר (שה"ש ד ט) נפתח תפנה שפטותיה.

אמר רבי יהודה, ארץ מצרים, נוף ומחנחות הין. נוף היה המשבח מבלם, שהיתה בשלוש מאות ותשעים וחמש מבלם, שהיתה בשלוש מאות ותשעים וחמש